

Kim Dower

FLAŠIRANA VODA

U sred napornog dana
svratim do ćoška po
bocu vode, moram da zbrišem
iz kancelarije, zaboravim na odluke,
opsesivna razmišljanja da li mi plava suknja ide uz
drečavoroze balerinke; da li majci da
unajmim njegovateljicu ili je preselim
u dom; otvorim staklena vrata frižidera, a pred mene
iskoče marke – Vršak strijele, Svjetlucavi gejzir, Jelenji park, proljetna,
ljetna, zimska voda, i, očito vrh u svijetu flaširane vode:
Prava voda i Pametna voda. Po čemu li se njihov
okus razlikuje? Ako se napijem Pametne vode,
hoće li mi se povećati kvocijent inteligencije
s tim da više nisam onako istinska?
Ako izaberem Pravu, hoću li prestati da
poričem istinu, dok se za mene lijepe izgubljene,
bеспomoćne duše, koje bi da iskoriste moju
stvarnost, nabace mi svoje probleme,
a ja budem toliko blesava da im pomognem
u njihovim mutnim nedoumicama?
Ništa ne prepuštam slučaju, kupim obje,
kiselu - pametnu i pročišćenu - pravu, iskapim ih,
bacim pogled oko sebe, gleda li ko?
Sad sam se tako sjajno osvježila.
Istovremeno i prava i pametna, moja utroba brboće
od suosjećanja i inteligencije,
dok koračam ulicama s novim šmekom,
znajući da mi pripada svijet.

prevela sa engleskog: Minja Pješčić